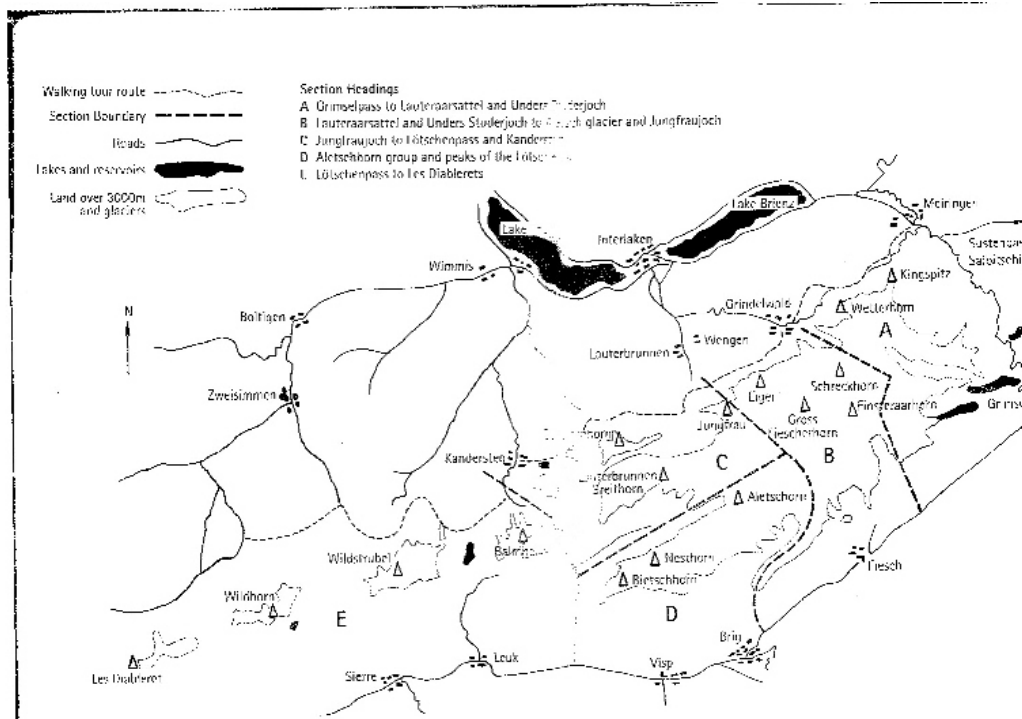
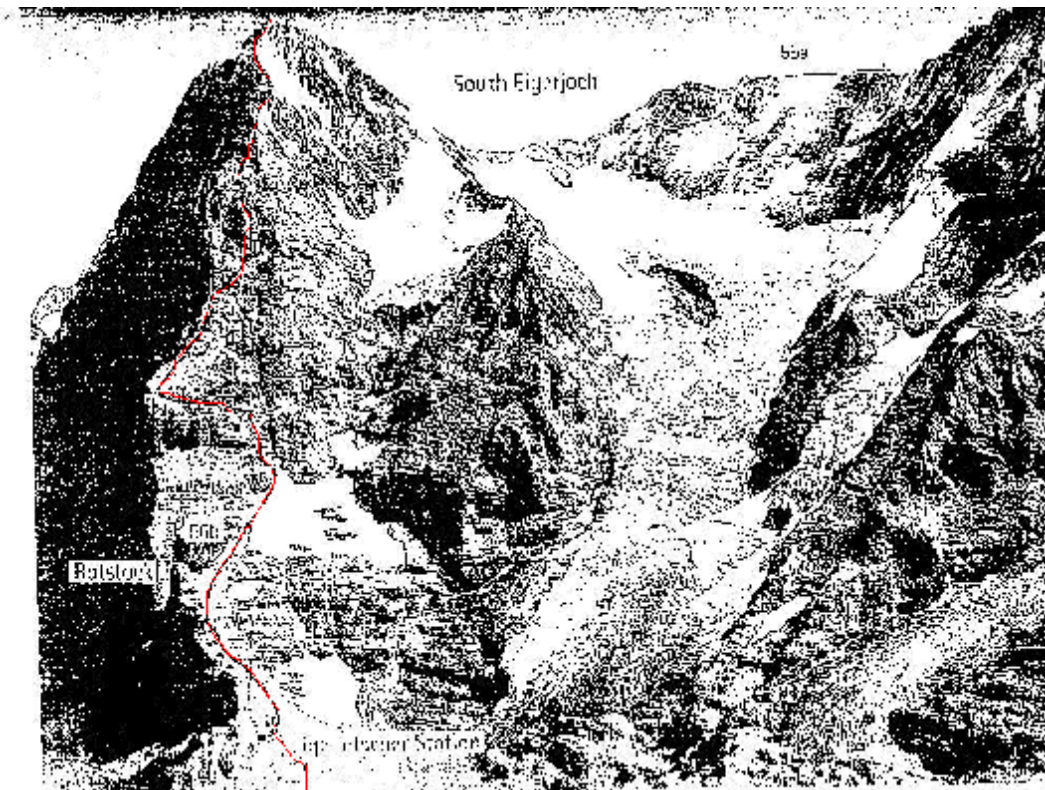

Valstybė: Šveicarija
 Kalnų rajonas: Berno Alpės

Viršūnė: Eiger
 Aukštis: 3970 m.

Maršrutas: Pietvakarių šlaitas- Vakarų ketera

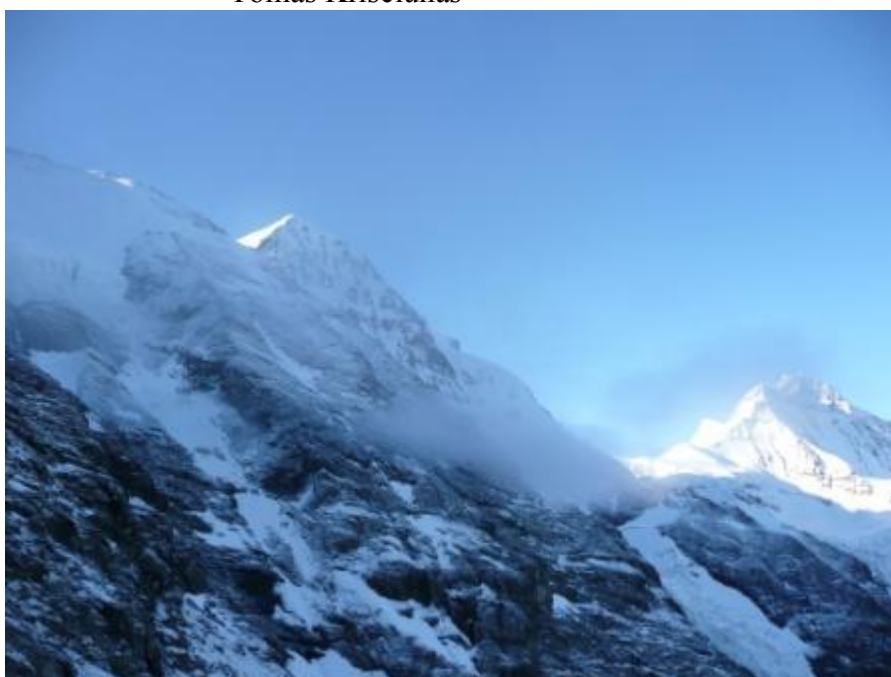

Maršruto sudėtingumas: AD

Komandos dalyviai:

- Instruktoriai:** Juras Jorudas
Anatolij Kulabin
- Dalyviai:** Simonas Valatka
Birutė Bartusevičienė
Mykantas Urba
Tomas Kriščiūnas

Įkopimo aprašymas.

Eiger 3970 m.

Įkopimas prasidėjo 2007 metų liepos 25 dieną, 5 valandos 30 minučių. Kopti pradėjome vėliau nei buvo planuota (3.00) dėl nepalankių oro sąlygų, iki trečios valandos ryto visas kalas būvo uždengtas tankaus rūko kepure. Rūkas pradėjo sklaidytis, ir apie 4.30 danguje pasirodė kelios žvaigždutės, visų bendrų sutarimų buvo priimtas sprendimas kopti. (po 5 dienų praleistų ant sniego tarp Monch ir Jungfrau viršūnių, esant nuliniam matomumui, visi komandos nariai labai nenorėjo grįžti namo be Eigerio todėl kopti ar ne nesudvejojo nei vienas)

Kopti pradėjome nuo Eigergletscher stoties apie 2300 m. kartu su trijų žmonių ryšiu iš Čekijos. Dieną prieš kopimą, mes buvome padarę žvalgybą iki ~3000 m. ir šią maršruto atkarpa žinojome gan gerai. Čekų ryšys, nusileidęs nuo Jungfrauoh perėjos traukinių šlaitą matė pirmą kartą, todėl iš karto smarkiai atsiliko (vėliau sužinojome jog jiems apledijęs šlaitas pasirodė neįveikiamas ir pakile vos kelis šimtus metrų jie apsisuko atgal).

Eigerio vakarinis šlaitas labai priminė Matherhorno šlaitus, nuo apačios iki pat viršaus pilna „gyvų“ akmenų, dėl to abu mūsų ryšiai turėjo lipti kartu siekiant neužmėtyti akmenimis lipančiųjų iš apačios. Tokiu būdu mūsų 6 žmonių komanda įveikė apie 1400 m apledėjusią uolinę atkarpa su keliais sniego kuluarais. Išėję ant šiaurės-vakarų keteros pamatėme sau po kojomis Eigerio šiaurinę sieną. Toliu judėjome sniego ketera iki pat viršūnės 3970 m. Viršūnę pasiekėme apie 13.00, pasidžiaugę savo mažytę pargalę ant viršūnės praleidome apie valandą, ir pradėjome leistis žemyn.

Leidomės kitų keliu nei lipome. Nusileidimui pasirinkome jau „paruoštą“ kuluarą, kuriame buvo įrengti nusileidimo kabliai. Diulferiu nusileidę 9 virves, toliau leidomės savo kopimo maršrutu. Paskutinę 200 metrų atkarpa įveikėme jau su tamsa.

Prie palapinių pavargę bet nugalėję buvome apie 22.00.

Reiktų paminėti jog visa įkopimo ir nusileidimo laiką, oras buvo tiesiog idealus, švietė saulė, vėjo beveik nebuvo, tik apačioje esantys slėniai buvo tankiai uždengti debesimis.

Pirmas ryšys: Juras Jorudas

Simonas Valatka

Birutė Bartusevičienė

Antras ryšys: Anatolij Kulabin

Mykantas Urba

Tomas Kriščiūnas

Maršrutas:

Peraukštėjimas – 1600 metrų

Kopimo ir nusileidimo laikas- 16val. 30 min.

Inventoriaus sąrašas(Labai tradicinis):

Apraišai

Katės

Ledkirčiai(ledo įrankiai)

Karabinai

Saugos/nusileidimo įtaisai

Dinaminės virvės

Atotamos

Kaiščiai

Uolų kabliai

Ledsriegiai